

MNENJA

ODBOR REGIJ

90. PLENARNO ZASEDANJE 11. IN 12. MAJA 2011

Mnenje Odbora regij – Modernizacija politike EU na področju javnih naročil: Za učinkovitejši evropski trg javnih naročil

(2011/C 192/02)

ODBOR REGIJ

- z veseljem ugotavlja, da Komisija obravnava MSP kot hrbtenico gospodarstva EU, in meni, da je lažji dostop MSP do postopkov za oddajo javnih naročil ključen za ohranjanje zaposlitev. Zato je pomembno, da se pogoji, ki veljajo za MSP pri predložitvi ponudbe, v čim večji meri odpravijo;
- Komisiji priporoča, naj se na nacionalni ravni zavzema za uporabo „potnega lista za javna naročila“ (po možnosti v obliki elektronskega sistema za registracijo) za ponudnike z enotno vsebino in pogoji uporabe. Ta potni list bi dokazoval, da ima določeni gospodarski subjekt izjave in dokazila, ki jih naročniki pogosto zahtevajo pri javnih naročilih. Gospodarskemu subjektu, ki pridobi ta potni list, ni treba vedno znova posredovati istih izjav in dokazil. To gospodarskim subjektom, ki pogosto sodelujejo v postopkih za oddajo javnih naročil, prihrani veliko časa in sredstev;
- pripisuje velik pomen možnosti doseganja ciljev na področju inovacij, socialne vključenosti, trajnosti in okolja prek javnih naročil. Uresničevanje teh ciljev zavira merilo o povezavi med zahtevami in željami, ki se zahtevajo od ponudnikov, in predmetom naročila. Zato povezava s predmetom naročila ne sme veljati za pogoj.

Poročevalec	Henk KOOL (NL/PES), član mestnega sveta Haaga
Referenčni dokument	Zelena knjiga o modernizaciji politike EU na področju javnih naročil: Za učinkovitejši evropski trg javnih naročil COM(2011) 15 konč.

I. UGOTOVITVE

1. Odbor pozdravlja objavo Zelene knjige Evropske komisije o modernizaciji politike EU na področju javnih naročil: Za učinkovitejši evropski trg javnih naročil. V tem dokumentu je Komisija upoštevala stališča lokalnih in regionalnih oblasti ter drugih naročnikov glede zmanjšanja stroškov, modernizacije, pojasnitve in poenostavitve direktiv s področja javnih naročil.

2. Odbor ocenjuje, da je Direktiva 2004/18/ES, v nadaljevanju „Direktiva“, pri nekaterih vidikih preveč podrobna, zato Komisiji priporoča, da jo čimbolj poenostavi.

3. Po drugi strani pa priporoča, da se pojasnijo tiste točke Direktive, pri katerih je to potrebno. Nekatere bistvene elemente Direktive je dopolnilo Sodišče Evropske unije. Odbor ocenjuje, da bi bilo zaželeno kodificirati najpomembnejše pravne določbe iz sodne prakse brez dodatne zaostritve. Odbor poziva k temu, da za storitve B, subvencije, prenos nepremičnin in naročila, ki so pod določenim pragom, ne bi smela veljati obveznost javnega razpisa oziroma preglednosti, če ne gre za čezmejni interes.

4. Odbor ocenjuje, da je pomembno spodbujati strokovnost naročnikov in tržnih akterjev, če želimo zajamčiti čim boljše delovanje notranjega trga. Priporoča, da Komisija uvede nacionalne centre znanja in krovni evropski center znanja oziroma poskrbi, da bodo ti uvedeni. Ti centri bi morali delovati znotraj že obstoječih nacionalnih okvirov in bi lahko naročnikom pomagali tudi izvajati cilje s področja inovacij, „socialnih naročil“, trajnosti in okolja. Njihova uporaba ne bi smela biti obvezna. Lokalne oblasti se morajo glede tega svobodno odločati.

II. PRIPOROČILA

Mala in srednja podjetja (MSP)

5. Odbor z veseljem ugotavlja, da Komisija obravnava MSP kot hrbtenico gospodarstva EU, in meni, da je lažji dostop MSP do postopkov za oddajo javnih naročil ključen za ohranjanje zaposlitev. Zato je pomembno, da se pragovi, ki veljajo za MSP pri predložitvi ponudbe, v čim večji meri odpravijo.

6. Pomembno je čim bolj zmanjšati stroške, ki jih imajo podjetja s predložitvijo ponudbe. Odbor se strinja s predlogom Komisije, da bi - kjer je to mogoče - zadostovala samostojna izjava, in bi originalne dokumente morali predložiti samo izbrani kandidati ali sprejeti ponudniki.

7. Odbor Komisiji priporoča, naj se na nacionalni ravni zavzema za uporabo „potnega lista za javna naročila“ (po možnosti v obliki elektronskega sistema za registracijo) za ponudnike z enotno vsebino in pogoji uporabe. Ta potni list bi dokazoval, da ima določeni gospodarski subjekt izjave in dokazila, ki jih naročniki pogosto zahtevajo pri javnih naročilih. Gospodarskemu subjektu, ki pridobi ta potni list, ni treba vedno znova posredovati istih izjav in dokazil. To gospodarskim subjektom, ki pogosto sodelujejo v postopkih za oddajo javnih naročil, prihrani veliko časa in sredstev. Ta potni list bi veljal določen čas, saj so časovno omejena tudi potrdila, ki so potrebna za njegovo izdajo, kar povečuje njegovo zanesljivost. Ta sistem ponekod na lokalni ravni že deluje in izkušnje so prepričljive. Potni list za javna naročila je zasnovan tako, da s tem ne bi smeli biti povezani visoki stroški.

8. Nepotrebno povezovanje naročil med naročniki in povezovanje naročil z različnimi značilnostmi ni zaželeno: za večja naročila se lahko zahtevajo strožji pogoji. Odbor zato predlaga, da Evropska komisija poveča seznanjenost s tem problemom za MSP in da se v obrazložitenem memorandumu ali posebnih smernicah poudari pomen pravil o sklopih.

9. Večje možnosti za uporabo postopka s pogajanjem so v dobro MSP. Ta postopek dejansko daje nekaj prožnosti tako naročnikom kot ponudnikom. MSP se konec koncev osredotočajo na poznavanje svojega proizvoda ali storitve in ne na postopek oddaje naročila. Odbor Komisijo poziva, naj dovoli uporabo postopka s pogajanjem kot rednega postopka. To bi bilo treba urediti na enak način kot v Direktivi 2004/17/ES (direktiva za posebne sektorje), v skladu s katero naročniki izberejo obliko naročila, za katero menijo, da je najustreznejša za določen javni razpis. Odbor priporoča, da se vsi vzporedni postopki poenostavijo.

10. Sedanji omejeni postopek bi lahko bil v škodo MSP. V prvi fazi omejenega postopka, torej v fazi izbiranja, se lahko izrazijo samo želje in zahteve glede podjetja. Želje, izražene v fazi izbiranja, se večinoma nanašajo na vprašanja o dosežkih gospodarskega subjekta in njegovih izkušnjah z izvajanjem projektov. Velika podjetja na splošno uresničijo več projektov kot MSP, zato lahko predložijo ustrežnejše reference in imajo tako večje možnosti, da so izbrana. Odbor zato predlaga, da se v prvi fazi omejenega postopka dovoli tudi ocena (nekaterih) meril za oddajo naročila.

Prožnost

11. Odbor se zavzema za večjo prožnost v okviru postopkov za oddajo javnih naročil.

12. Zakonodaja o javnih naročilih je zapletena in možnosti, ki jih daje ponudnikom, da zapolnijo vrzeli v svoji ponudbi, so omejene. To je zlasti odvisno od (nacionalne) sodne prakse in odločitev naročnikov glede dokumentov javnega razpisa. Odbor priporoča, da se v novi direktivi ali njenem obrazložitenem memorandumu natančno določijo vrzeli, ki jih ponudniki lahko zapolnijo, in opredeli, katere dopolnitve ali spremembe so dovoljene.

13. Možno je, da bo moral naročnik zaradi vprašanj, ki jih v okviru postopka oddaje javnega naročila postavijo ponudniki, javno naročilo spremeniti ali prilagoditi. Če ga je treba bistveno spremeniti, je treba postopek začasno ustaviti in razpis ponoviti. Odbor predlaga, da se ustvari preprosta metoda, s katero lahko naročniki spremenijo naročila, na primer uradni popravek s kratkim podaljšanjem roka za oddajo ponudb.

14. Med izvedbo naročila se lahko izkaže, da je naročnik spregledal katerega od vidikov in da želi spremembo, čeprav ne gre za nepredvidljiv in nujen element. Odbor meni, da bi bilo torej koristno zrahljati sedanjo določbo o prilagoditvah oziroma dodajanju dodatnih del. Lahko bi na primer dovolili, da se prvotnemu uspešnemu ponudniku kot prilagoditev dovolijo dodatna dela v vrednosti določenega odstotka javnega naročila, ne da bi bilo treba izpolnjevati pogoje iz člena 31 Direktive.

15. Odbor poziva Komisijo, da v novo direktivo vnese veliko bolj prožne določbe za okvirne sporazume. Okvirne sporazume bi bilo treba urediti na enak način kot v direktivi za posebne sektorje. Določba o trajanju sporazumov in tudi določba, da sta v okvirnem sporazumu dva dobavitelja potrebna le izjemoma, sta nepotrebni in bi ju bilo treba črtati.

Spodbujanje inovacij, socialnih naročil, trajnosti in varstva okolja z javnimi naročili

16. Odbor pozdravlja pozornost, ki jo Komisija v tej zeleni knjigi posveča uresničevanju ciljev, kot so varstvo okolja, spodbujanje socialne vključenosti, boljši dostop za invalide ali večja inovativnost.

17. Odbor poudarja, da je uspeh strategije Evropa 2020 odločilno odvisen od sposobnosti lokalnih in regionalnih oblasti, da izvajajo nove inovativne rešitve, ki so v vodilnih pobudah določene kot cilji. Nove inovativne prakse ne nastanejo same. Posodobitev pravil EU o javnem naročanju mora povečati strateški manevrski prostor in dejavnosti občin in drugih javnih izvajalcev kot ustvarjalcev novih rešitev.

18. Odbor poudarja, da mora posodobitev pravil o javnem naročanju povečati vlogo javnega sektorja pri spodbujanju inovacij. Ustvariti je treba pogoje, ki omogočajo tudi izvedbo velikih razvojnih projektov v vrednosti več milijonov EUR, v okviru katerih se bodo obravnavali zapleteni socialni izzivi in ki bodo imeli obliko konzorcijev, ki prevzemajo tveganja. Občina ali kakšen drug javni izvajalec mora imeti možnost, da na lastne stroške oblikuje takšne skupine, ki bodo združevale potrebna znanja podjetij in drugih organizacij. V okviru običajnega zbiranja ponudb je to težko in celo nemogoče. Kadar se oblikuje nekaj povsem novega, mora biti ne glede na pravila o razpisnih postopkih mogoče, da se prek pogajanj združijo različna znanja ter da se zlasti omogoči sodelovanje malih podjetij.

19. Odbor pripisuje velik pomen možnosti doseganja ciljev na področju inovacij, socialne vključenosti, trajnosti in okolja prek javnih naročil. Uresničevanje teh ciljev zavira merilo o povezavi med zahtevami in željami, ki se zahtevajo od ponudnikov, in predmetom naročila. Zato povezava s predmetom naročila ne sme veljati za pogoj. Naročniki bi se lahko sami odločili, ali pri teh vidikih spregledajo povezavo s predmetom naročila in katera merila bodo uporabili, saj se razmere med državami članicami močno razlikujejo. Odbor predlaga, da bi v novi direktivi to upoštevali.

20. Odbor se strinja z Evropsko komisijo, da lahko javni organi pomembno prispevajo k doseganju strateških ciljev strategije Evropa 2020 tako, da uporabijo svojo kupno moč za naročanje blaga in storitev z višjo „družbeno vrednostjo“, na primer v smislu spodbujanja inovacij, spoštovanja okolja in boja proti podnebnim spremembam, zmanjšanja energetske porabe, povečanja zaposlenosti, javnega zdravja in socialnih razmer ali spodbujanja enakosti ob sočasnem vključevanju prikrajšanih skupin. Treba je vzpostaviti ravnovesje med zgoraj navedenimi cilji, nepristranskostjo in nediskriminacijo, da se zagotovi poštena konkurenca, kar bo omogočilo pravičen dostop za MSP. Poleg tega morajo lokalne in regionalne oblasti

pri naročilih imeti možnost zahtevati strožja merila od minimalnih pravil EU, ne da bi s tem ogrozile svobodno konkurenco. Odbor Komisijo vseeno poziva, naj pri pripravi nove direktive za javna naročila zagotovi določeno svobodo izbire za naročnike. Na eni strani bi bilo mogoče to doseči tako, da se od javnih organov zahteva, da pri javnih naročilih spodbujajo nekatere storitve z „družbeno vrednostjo“, po drugi strani pa, da se jim zagotovi svoboda, da s seznama izberejo eno ali več možnosti.

21. Odbor priporoča Komisiji, naj poveča ozaveščenost in razvije nove načine za spodbujanje zaposlovanja posameznikov, ki so dolgotrajno brezposelni, invalidov in pripravnikov na ravni EU. Naročniki bi lahko, če želijo, v okviru razpisa za javna naročila predvideli merilo za njegovo dodeljevanje ali izvajanje, po katerem bi podjetje, ki uspešno pridobi javno naročilo, določen odstotek vrednosti naročila namenilo za zaposlitev posameznikov iz teh ciljnih skupin pri izvajanju naročila ali drugod v podjetju. Takšne obveznosti morajo na ravni EU ostati prostovoljne, lokalne in regionalne oblasti pa morajo ohraniti kar največjo prožnost za določitev različnih ciljev politike, ki jih želijo doseči pri določenem javnem naročilu, ter se hkrati osredotočiti na doseganje najugodnejše ponudbe.

22. Odbor ocenjuje, da je pri oddaji naročila merilo ekonomsko najugodnejše ponudbe povsem primerno za uresničevanje ciljev na področju inovacij, socialnih naročil, trajnosti in okolja. Na vprašanje Komisije, ali bi bilo treba merilo najnižje cene odpraviti za določene kategorije naročil, pa Odbor odgovarja negativno. Našteti cilji lahko imajo svojo vlogo tudi v primeru tega merila za oddajo naročila, in sicer v obliki minimalnih zahtev. Naročniki bi morali imeti možnosti izbire glede na naročilo. Pogosto morajo tudi spoštovati cilj zmanjšanja stroškov, ki ga je treba upoštevati pri izbiri merila za oddajo.

23. Naročniki ne morejo vedno preverjati izpolnjevanja zahtev v celotni dobavni verigi. Težko je na primer nadzirati, ali proizvodni postopek v tretji državi vključuje delo otrok. Odbor poziva Komisijo, naj temu vprašanju namenijo pozornost.

Novi postopki

24. Odbor priporoča, da se v novo direktivo vključi več novih postopkov: „tržnico“ za storitve A, model „izbire državljana“ in postopek za naročila, za katera je značilno nihanje cen.

25. „Tržnica“ za storitve A. V nekaterih državah članicah sistem za storitve B trenutno deluje tako: splošnega okvirnega sporazuma se ne odda, ampak se vsako naročilo posebej objavi

na t. i. (elektronski) „tržnici“. Tam se torej nahajajo vsa, zelo številna in različna, naročila. Zainteresirani akterji se lahko odzovejo na vsako naročilo posebej. Za vsakega se oblikuje prednostna lestvica glede na predlagano ceno. Potem se preučijo in ocenijo vidiki kakovosti petih najbolj konkurenčnih ponudnikov. Naročilo se odda tistemu, ki je dal ekonomsko najugodnejšo ponudbo. Prednost sistema takšne „tržnice“ je, da poveča možnosti samostojnih podjetnikov brez zaposlenih. Predlagamo, da se podoben sistem uporabi tudi za storitve A.

26. Model izbire državljana. Model „izbire državljana“ je postopek, ki pomeni rešitev za naročila, pri katerih je pomembno, da lahko državljan prosto izbere določeno podjetje. To velja zlasti za javna naročila, ki se nanašajo na osebne storitve. V skladu s tem postopkom sklenejo okvirno pogodbo vsi ponudniki, ki izpolnjujejo zahteve glede kakovosti in sprejmejo (najvišjo) ceno, ki jo je določil naročnik. Državljan potem izbere podjetje, za katerega želi, da mu nudi osebne storitve.

27. Postopek za naročila, za katera je značilno nihanje cen. Na nekaterih trgih, kot je energetska trga, cene niso stabilne. Pri naročilih s tega trga je zaželeno, da je rok za pritožbo čim krajši, saj ponudniki v svojih ponudbah upoštevajo tržno ceno energije na dan oddaje ponudbe. Predlagamo, da nova direktiva predvidi rok za pritožbo, ki je primeren za tovrstna naročila.

Sprememba pragov

28. Odbor je zadovoljen, da Komisija preučuje vprašanje višine pragov. Priporoča pa, da se pred določitvijo novih pragov ugotovi, od katere višine praga naprej javno naročilo vzbudi zanimanje v drugih državah. To bi pomenilo, da bi bili pragovi za naročila blaga in storitev določeni na ravneh, ki so bistveno višje od tistih, ki se trenutno uporabljajo. Če je verjetno, da zanimanja iz tujine ne bo, potem bi si naročniki lahko prihranili zahteve, povezane z evropskim postopkom javnega razpisa. Odbor meni, da mora biti zahteva po znatno višjih pragovih del vsakega ponovnega pogajanja o Sporazumu STO o vladnih naročilih (GPA).

Načelo preglednosti

29. Splošno: ni vedno lahko ugotoviti, ali obstaja čezmejno zanimanje. V številnih primerih je za to potrebna raziskava trga, ki za naročnike pomeni dodatne stroške. Pojem „čezmejni“ bi bilo treba natančneje opredeliti, da bi naročnikom zagamčili večjo gotovost. Zato Odbor Komisiji priporoča, naj oblikuje seznam zadev ali naročil s čezmejnimi elementi. Podobno je treba ugotoviti, ali to velja za celotno ozemlje države članice ali samo za obmejne regije.

30. Odbor na vprašanje Komisije, ali bi morali naročniki obvezno sestaviti razpisne dokumentacije za naročila visokih vrednosti še v drugem jeziku oziroma sprejemati ponudbe v tujih jezikih, odgovarja negativno. To bi bistveno povečalo upravno breme in verjetno bi imelo zelo majhen učinek na spodbujanje ponudb iz tujine.

31. Javna naročila pod pragovi EU: Odbor ocenjuje, da naročil, ki so pod pragovi EU, ne bi smeli zajeti v kategorijo „čezmejni“. Sedanja praksa namreč kaže, da tuji kandidati sodelujejo v le zelo redkih javnih razpisih za naročila, ki so nad pragovi EU. Odbor Komisiji priporoča, naj o tem s študijo pridobi natančne številčne podatke. Na podlagi zaključkov te študije bo mogoče ugotoviti, ali je res primerno, da za naročila, ki so pod pragovi EU, velja oznaka „čezmejni“.

32. Izključena naročila: ni jasno razvidno, v kolikšni meri ima načelo preglednosti vlogo pri izključenih naročilih. Pri nekaterih izključenih naročilih je to lažje, na primer pri koncesijah za storitve. V drugih primerih, kot so delovne pogodbe in prenos nepremičnin, načelo preglednosti ne bi smelo veljati. Odbor Komisijo poziva, naj natančno pojasni, za katera izključena naročila velja načelo preglednosti.

33. Storitve B: Odbor priporoča, da se načelo preglednosti ne uporablja za storitve B, ki so bile na seznam storitev B dodane po pregledu seznama storitev A in B, in predlaga, da Komisija v novi direktivi to natančno opredeli.

Nova razdelitev storitev A in B

34. Odbor poziva k ohranitvi sedanje razdelitve storitev A in B. Seznam storitev B je treba ohraniti za področja, pri katerih ni čezmejne konkurence ali pri katerih zaradi osebnega elementa evropski javni razpis ne bi bil zaželen, na primer pri storitvah zdravstvene oskrbe in socialnih storitvah. V teh primerih ima poseben pomen zaupanje naročnika in uporabnika/pacienta v osebo, ki je zadolžena za izvedbo naročila. To so pogosto subjektivna merila, ki ne sodijo v postopek javnega razpisa. Odbor poziva Komisijo, da storitve A, ki niso primerne za čezmejno trgovino, premesti v seznam storitev B. Odbor poleg tega poziva Komisijo k razvoju instrumentov, s katerimi bodo lokalne in regionalne oblasti lažje pojasnile, ali konkretni razpisi za naročila spadajo med storitve A ali B, navedene v prilogi.

35. Odbor Komisijo poziva, naj oceni seznam šifer CPV (enotnega besednjaka javnih naročil). Ta besednjak in z njim povezane storitve so težko razumljivi in sprožajo vprašanja. Odbor vztraja, da mora biti besednjak CPV jasno opredeljen ali da se objavijo navodila.

Izključitve

36. Odbor predlaga, da se določbe o izključenih naročilih pregledajo. Treba bi bilo razmisliti o pojasnitvi in dopolnitvi teh določb. Težko je namreč razumeti, na katere finančne storitve se nanaša izključitev iz člena 16(d) ali kdaj gre pri finančnih storitvah (kategorija 6) za storitve A.

37. Odbor poziva, da se v novo direktivo doda izključitev za naročila med naročniki. Javne oblasti morajo odgovorno ravnati z javnimi sredstvi, zato je zaželeno, da lahko izkoristijo svoje znanje in usposobljenost ob povračilu stroškov, ki so jih imele, ne da bi morale objaviti javni razpis. Takšna izključitev bi bistveno izboljšala skladnost pravnega okvira EU in bi rešila eno od najbolj perečih težav javnega naročanja, s katero se soočajo lokalne in regionalne oblasti.

38. Naročniki imajo velike težave z naročili za sisteme informacijskih in komunikacijskih tehnologij (IKT). Njihovo okolje IKT sestavlja več sistemov, ki so med seboj povezani. Za dodatna naročila, kot so dodatne licence ali ustrezni novi moduli, utegne torej postopek javnega razpisa povzročiti precejšnje nevšečnosti, bodisi tehnične ali stroškovne. Zato Odbor predlaga, da Komisija preveri, ali v novi direktivi ne bi bilo mogoče razširiti možnosti izjeme tudi na te primere in ali je mogoče sprožiti novi postopek za sisteme IKT, pri katerem ne bi bilo konkurence med proizvajalci, temveč med dobavitelji, saj se zahteva določena blagovna znamka.

39. Odbor podobno kot Komisija ocenjuje, da je treba spodbujati inovacije. Zaradi zakonodaje o javnih naročilih naročniki ne morejo zlahka nabaviti novih in inovativnih izdelkov. Odbor predlaga, da Komisija preuči možnosti za uvedbo izjeme, na primer izjeme, ki bi lahko veljala dve leti od datuma podelitve priznanega patenta za izum.

Uspešnost v preteklosti

40. Odbor meni, da bi naročniki morali imeti možnost, da se pri svojih prihodnjih javnih razpisih oprejo na izkušnje drugih naročnikov z uspešnimi ponudniki. Treba bi bilo upoštevati tudi slabe izkušnje, ki so imele za posledico nezadovoljiv končni rezultat. Trenutno lahko podjetje, ki v preteklosti (namenoma) ni izpolnilo svojih obveznosti, sodeluje v novem razpisu, ki ga je bilo v nekaterih primerih celo treba razpisati ravno zaradi umika prvotno izbranega ponudnika. Zaradi slabih odnosov, zlorabljenega zaupanja in nezadostnih opravljenih storitev to pogosto ni zaželeno. Odbor se zavzema za sistem, ki bi omogočil, da se upoštevajo izkušnje z določenim podjetjem. Sistem bi seveda moral zajamčiti nepristranskost, to pa bi lahko dosegli z uporabo uradnega poročila o oceni prejšnjih naročil in s časovno omejitvijo izključitve.

Naročila, za katera velja obveznost razpisa: opredelitev

41. Odbor se zavzema za omejitev uporabe nove direktive na nabavo samih naročnikov. Argumente za to stališče najdemo v sodni praksi Sodišča Evropske unije. Sodišče je kot glavni element za omejitev uporabe Direktive sprejelo merilo neposredne gospodarske koristi. Splošni sporazumi, na primer o lokalnem razvoju in podeljevanju subvencij, ne sodijo v to opredelitev. Samo postavljanje zahtev, na primer o gradnji, ki jo je treba opraviti, še ne pomeni, da gre za plačljivost ali da je treba razpisati javno naročilo. Naročniki bi morali pri opravljanju javnega mandata imeti svobodo, da podrobno določijo nekatere zahteve in tako dajo smernice. Odbor priporoča, da se kodificira sodna praksa Sodišča na tem področju in s tem jasneje določijo naročila, za katera je potreben razpis.

42. Naročniki imajo težave z opredelitvijo javnih naročil gradenj. Po mnenju Odbora je vprašljivo merilo, ki zadeva

„izvedbo neke gradnje s katerimi koli sredstvi, ki ustreza zahtevam naročnika“. Zavzema se za to, da se ta opredelitev prilagodi in poenostavi.

Osebe javnega prava

43. Odbor zahteva, da se posebna pozornost posveti majhnim osebam javnega prava, za katere je obveznost razpisa nesorazmerno velika obremenitev.

44. Opredelitev osebe javnega prava je treba prilagoditi. Podjetjem ni lahko ugotoviti, ali imajo opravka z osebo javnega prava, saj opredelitev vsebuje finančna merila in merila glede nadzora, ki jih drugi ne morejo preveriti. Sodišče Evropske unije je poleg tega dopolnilo merila glede oseb javnega prava. Odbor predlaga, da Komisija pripravi novo opredelitev pojma osebe javnega prava.

V Bruslju, 11. maja 2011

Predsednica
Odbora regij
Mercedes BRESSO